

ПИТАНЕ

от ДАРИНКА ГЕНЧЕВА - медицинска сестра в ЦНСТ,
от заседание на Общински съвет Габрово,
проведено на 31.01.2019 г.

Благодаря ви много за поканата и за това, че ще ме уважите да ме изслушате. Благодаря на г-жа кметицата, на Общината и на моето ръководство, че аз като сестра на 65 години, така да се каже преклонна възраст, ще направя след един месец 66, все още работя. Причината е, че съм била в Либия, не съм си плащала осигуровки, държавата не ми разреши, както и да е. Това е друг проблем.

Аз съм тук да изкажа проблемите на моите колежки, с които работя, на персонала и да благодаря все пак на Общината, че добре се справя с работата и отношението към нас, но все пак, както преждеговорящата каза, че наистина имаме материални проблеми, по-скоро към самия персонал, защото не сме добре заплатени, обезщетени за труда, който полагаме. Работата с децата е много специфична. Те са доста увредени. Ние трябва да сме прекалено много осторожни във всеки един момент, защото във всеки един момент може да се случи най-лошото. Ние, освен че сме едно здравно заведение, почти като болнично, ние имаме лекар, да, но този лекар е на 8-часов работен ден. Останалите 2/3 от денонощието ние сме сами. И в екстремни ситуации, когато се случи нещо с някое дете, ние трябва на секундата, на минутата да вземем решение, да окажем първа помощ на детето и да го изведем от тежкото състояние, в което се намира и тогава естествено търсим помощта на лекуващия лекар, или ако трябва да извикаме бърза помощ. И слава на Бога толкова време вече, долу-горе добре се справяме, но както казаха и преди мен, средната възраст на сестрите специално, най-младата е на 69 след 1 година, година и нещо ще се пенсионира, трите са пенсионерки, аз и още една тази година мислим да се пенсионираме, така че ние сме последните мохикани, така да се каже, в тази институция. За тези три години идваха три сестри. Едната, която е работила в детска градина има опит с деца, в момента работи в хирургия, но стоя едва само два месеца. Другата също работила в хирургия, работила в чужбина в такава институция, изкара няколко месеца, напусна. Друга една, която работи в бърза помощ, наистина с екстремни ситуации се среща колежката, но и тя не можа да издържи много дълго време. Двете бяха на извънреден труд, само едната беше на постоянна длъжност, но и тази от бърза помощ не можа да стои толкова дълго време и тя напусна. Така че ние си оставаме един постоянен персонал и ако вие наистина искате да ни задържите поне година, две, доколкото можем да оцелеем физически и психически от напрежението, на което сме подложени, моля да обърнете внимание на нашето искане, което беше преди малко изложено и малко от малко да помогнете и уважите нашия труд. Защото наистина, честно да ви кажа там работят хора, не само сестрите и детегледачките, и въобще целия персонал в дома, това са хора с големи сърца, защото не всеки човек може да приеме тези деца толкова сериозно увредени като едни нормални дечица, да ги обича, да ги целува, да ги прегръща и да им се радва. Имайте предвид, че през нощта ние сме постоянно покрай дечицата. Ходим наглеждаме ги кое как диша, защото, когато са болни имат затруднено дишане. Слагаме някои път фотьойла до легълцето. Най-болното детенце, което в момента е така в по-екстремна ситуация да не се усложни, да не повърне, да не се задави. Имайте в предвид, че ние правим доста

много неща. Може би вие си мислите, че ето на, те само ще ги нахранят, те само ще ги преобуят, това им е работата. Не е така. Имаме дечица със сонди. Ние трябва да пасираме храната, и то до такава фина степен, че да я прекараме през най-фината цедка за кафе, за да може да премине през сондата и да не я задръстим, а това е все пак фина и деликатна работа.

Това е по отношение на нашата работа да ви докажа колко е трудоемка и фина. По останалите въпроси преждеговорящата каза, надявам се да уважите за транспорта. Мисля, че купоните, които ни се дават също не са достатъчни, защото 53 лв. ни се дават за едно тримесечие. Аз направих сметка. Значи, за едно дежурство ни се полага около 1.20 лв. Само една баничка в момента струва 1.30 лв., а ние трябва да си носим храна и за обяд, и за закуска, и т.н. Много други проблеми, в смисъл, за транспорта, пътя трябва да се направи наистина. Копки, дупки, канавките - ще паднеш с колата. Аз една кола вече съм потрошила от тесния път и т.н.

Благодаря ви за вниманието. Надявам де да уважите нашето искане.